

RBR

r a p p o r t

N R . 3 - 2 0 0 3 - Å R G A N G 2 0

20-år

Redaksjonen:

RBR Rapport er et medlemsblad for bedriftskunstforeningene i Rogaland og kommer ut tre ganger årlig.

I redaksjonen:

KAI SANDVIK
Tlf. 51 56 47 48 - 986 48 416
ka-k@online.no

JAN ERIK LUNDELL
Tlf. 51 55 50 85 - 51 50 16 38
jan.erik.lundell@stavanger-aftenblad.no

BERIT DANIELSEN
Tlf. 476 45 305 - 51 69 27 04
bd@nosefo.no

METTE THORSNÆS
Tlf. 51 66 63 91 - 51 95 83 06
mette.thorsnaes@kluge.no

Privat abonnement: kr 70,-

Annonsepriser pr. år (3 utg.):
1/1 side kr 4750,- 1/2 side kr 2600,-
1/3 side kr 2000,- 1/4 side kr 1500,-

Grafisk design: Jan Erik Lundell

Trykk: Allservice

Opplag: 900

ISSN:1501-8164

Redaksjonen avsluttet: 18. november 2003.

Forside: Anthony Gormley: Broken Column.

Styret i RBR:

Rogaland Bedriftskunstforeningsråd • Postboks 461 - 4304 SANDNES

Leder

JENS OLAV FLOBAK	NOSEFO	Tlf. 51 69 27 10
jof@nosefo.no	Priv.	Tlf. 51 67 06 18

Nestleder

TONE STRØMØ	Sandnes Kommune	Tlf. 51 97 56 63
tone.stromo@sandnes.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 66 44 30

Sekretær

BRIT PEDERSEN	Sandnes Kommune	Tlf. 51 97 55 15
brit.pedersen@sandnes.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 55 61 99

Varamedlem

KRIS CHRISTOFFERSEN	Stavanger Kommune	Tlf. 51 50 77 91
kchristo@stavanger.kommune.no	Priv.	Tlf. 51 53 00 63

Styremedlem

BENTE JENSEN	Kruse-Betong	Tlf. 51 44 42 06
bente.jensen@kruse-betong.no	Priv.	Tlf. 51 67 51 94

Styremedlem

KARL SVEINSVOLL	Nutreco ARC	Tlf. 51 82 55 62
karl.sveinsvoll@nutreco.com	Priv.	Tlf. 51 42 02 79

Kasserer:

MARGARET TORKELSEN	Offshore & Marine ASA	Tlf. 51 60 25 76
margaret.torkelsen@o-m.no	Priv.	Tlf. 51 55 76 73

HUSK RBRs KUNSTSEMINAR PÅ SAND

RYFYLKE TURISTHOTELL

15. og 16. februar 2004

Kunstneren Liv Heier og kunsthistoriker Dag Sveen er to av foredragsholderne

Innhold

Leder	3
Hilsen fra de gamle red.	4
Alexander VII	6
Kunsttur til Roma	8
Fra sykkelfabrikk	12
RBR's hjemmeside	14
Tilbakeblikk med RBR	16
Foredragsserien	20
Jens <u>leder</u>	21

Jubel? Jubileum!

Så er også vi endelig blitt voksne, RBR Rapport fyller 20 år. Det er faktisk ikke alle tidsskrifter som oppnår en slik alder, så det er all grunn for litt jubel. Ikke minst med tanke på at dette er et produkt som lages på fritiden av en liten gjeng entusiaster. Jeg ble overrasket da jeg gikk gjennom de gamle numrene for å se hvem som hadde vært med i redaksjonen. I løpet av 20 år har det ikke vært mer enn 19 personer involvert i dette prosjektet. Det sier litt om den store innsatsen som er nedlagt av de enkelte redaksjonsmedlemmene. Jeg vil med det samme benytte anledningen til å takke disse for den innsats de har gjort. Det er de som har lagt grunnlaget for det bladet vi ser i dag, gjennom stadig utvikling og forbedring av produktet. Og produktet er et medlemsblad som jeg tror RBR har kunnet være bekjent av i 20 år!

Så hva nå da? Er det stadig kurs framover som gjelder, eller er det tid for nytenkning? Styret i RBR har allerede hatt én diskusjon om bladet bør bli elektronisk og kun eksistere på internet. Det blir sikkert ikke den siste. Ny teknikk gir nye muligheter og kanskje også besparelser for RBR. Men det finnes en ukjent faktor som RBR har slitt med i alle år; og det er hva medlemmene og leserne våre mener om dette. Ny teknikk er nemlig avhengig av at det finnes et publikum der ute som vil ha produktet. Er det noen som husker E-boken? Den ble lansert med stor ståhei for bare noen få år siden. Man skulle kunne laste ned stor litteratur fra nettet og så lese i fred og ro fra skjermen på en liten portabel dings. Du har neppe hørt noe særlig om den i det siste. I et kulturprogram på P2 for noen uker siden kunne man konstatere at E-boken er død. Det var ikke noe publikum for den. Samtidig ser vi at en stor bokhandel etablerer seg i Stavanger. Tankevekkende?

Men det dreier seg jo ikke om et enten eller. En del av de funksjonene som bladet har hatt tidligere egner seg bedre på RBR's hjemmeside, rett og slett fordi bladet bare kommer tre ganger i året. Invitasjoner og annen informasjon som skal raskt ut bør legges på nettet. Det samme gjelder mer statisk informasjon som skal ligge over lengre tid og brukes som oppslagsverk. Hva er det så tilbake for bladet? Jo, det er de gode reportasjene, de seriøse intervjuene og de interessante kunsthistoriske artiklene. Dette er emner som passer utmerket til tidsskrift-formatet. Et tidsskrift er det vi nyter i godstolen med beina på bordet, en kopp kaffe og god musikk på hi-fi'en.

Det blir ikke det samme foran en skjerm, der vil man være mer aktiv og kommuniserende. Og apropos det, hva med å kommunisere DIN mening om dette til oss? Alt du behøver å gjøre er å klikke på e-post adressen vår, så «popper» det opp et vindu med «Ny e-post». Kan det bli lettere?

De siste to årene har føltes litt tunge for redaksjonen. Vi startet året 2002 med kun tre medlemmer, men klarte heldigvis å få med en til på slutten av året. Men fremdeles har vi en ledig plass som bør fylles. Styret har gjort flere forsøk på rekruttering, men uten hell. Men jeg er sikker på at det finnes noen blant våre lesere som av og til har en liten nervøs rykning i skrivefingeren, og som kunne gjøre en utmerket jobb hos oss. Vi er tross alt bare en gjeng med amatører, så det ingen grunn til «sceneskrekk». Ikke biter vi heller. Men bladet er avhengig av at noen stiller opp og tar et lite tak nå og da. Så lenge noen gjør det kan vi gjerne holde det gående i 20 år til!

Den gamle

Når vi planla dette jubileumsnummeret tenkte vi i redaksjonen at det kunne være kjekt med noen gratulasjoner til jubilanten. Så for å sikre oss dette, inviterte vi rett og slett noen av de tidligere redaktørene til å skrive en liten hilsen. Og hilsener har vi fått, både store og små, men alle like velkomne. Ingen må ta seg nær av overskriften, den er bare for å tiltrekke oppmerksomhet, som vanlig. Så vidt jeg har kunnet konstatere dreier det seg kun om kjekke, pene ungdommer. Men nok tøys, la oss se hva de skriver.

Innledende fjas: Kai Sandvik

Alvorlig tekst: Gunnar Tønnessen, Ingrid E. I. Øxnevad, Andreas Rag og Anne-Trine Benjaminsen

Foto: Hjemmebrent

Anne-Trine Benjaminsen

Jeg har i snart 20 år hatt en skrivende jobb, men kun en gang har jeg fått anledning til å dele ut terningkast. Det var i RBR Rapport nr 3 1998, og redaksjonen hadde bestemt seg for å teste årets kunstner-vin. Terningen var kastet....

Som vanlig, nesten, var redaksjonen samlet hjemme i Astrids trivelige stue. Men vi satt ikke i sofakroken slik vi vanligvis gjorde når vi høyltyd resonnerte frem ideer til neste utgave. Nei, vi var benket rundt det runde bordet, her satt vi ved de store anledninger. Som for eksempel når en ny utgave av bladet skulle pakkes og fordeles. Når det var behov for konsentrasjon og systematikk! Noe denne situasjonen så absolutt krevde!

Men hadde vi noe å stille opp med når «øynene» skulle fordeles? Tja, Astrid har i det minste hus i Frankrike, Lasse syntes å være en feinsmecker og vi andre – vi mente å ha smaksløkene intakt og alle hadde vi mye vi ville synse om etiketten, i alle fall.

I 1998 kom vinen fra Bordeaux, en Haute-Medoc med etikett av Fritz Røed. Redaksjonen tok oppgaven alvorlig, fotografiet i bladet som viser vinflasker, papir, pener og rette rygger avslører en hardt arbeidende redaksjon. Og dommen falt tungt. Smaken fikk terningkast 3; «vinen må definitivt lagres». Litt merkelig dog at samme terningkast ble delt ut for vinen som stemningsskaper, med kommentaren «den virker». Kunne det skyldes en glipp i korrektoren tro? Hukommelsen sier terningkast 5.....

Den vakre rubinrøde fargen oppnådde en firer, mens etiketten... Ja her var så vidt jeg husker redaksjonen sam-

stemt. Vi likte ganske enkelt ikke Fritz Røed sin løsning og det ble terningkast 1 med den litt syrlige kommentaren «man venner seg til den».

Dette var også det året RBR Rapport laget kunstkryssord. En prosess som også krevde noen runder rundt bordet, men det var visst Astrid som i siste instans ble sittende å gruble over fire loddrett og fem vannrett som slett ikke ville gå i hop. Men det er en helt annen historie!

Jeg vil gjerne gratulere RBR Rapport med jubileet, og dessuten sende en spesiell hilsen til de som tok så veldig godt i mot meg den gangen i 1998, som satte meg inn i RBRs mysterier - og attpå til viste meg den tilliten å gi en fersking redaktørstolen; en skål til Astrid, Lasse, Øyvind og Jan Erik.

Gunnar Tønnessen RBR RAPPORT - ET TILBAKEBLIKK

RBR ble dannet i 1980 etter initiativ fra Stavanger Kunstforening. Jeg var i den heldige situasjon å være formann i interimstyret og senere i styret helt fra den spede begynnelse.

Etter en tid forsto vi at skulle vi nå "et bredere publikum" måtte det en avis til. Ser i det første nummer at vi ble oppfordret til dette. Kan dessverre ikke huske hvem som kom på den gode ide. Som oppfordret, så gjort.

Vi, Finn Stokke fra Sentralsykehuset, Edel Pettersen fra Jonas Øglænd og Gunnar Tønnessen fra Stavanger Rørhandel satte i gang i 1983. Vi var "smikkfulle i manglende erfaring", men vi greide likevel å få gitt ut et

redacteur.

nummer. Han Finn var flink å fotografere, Edel var god på skrivemaskin og jeg fikk stoff og hjelp fra styret. Det er utrolig hvor fort tiden går, tenk nå er det 20 år siden RBR Rapport så dagens lys. Jeg vil benytte anledningen til å takke alle dem som har bidratt helt fra starten av til Vestlandets første og eneste avis om bildende kunst til dagens meget gode, ikke avis, men meget gode blad for kunstelskere.

Ingrid E. I. Øxnevad

KJÆRE RBR RAPPORT OG JUBILANT!

Etter års fravær sitter jeg nå med et eksemplar av RBR rapport i hendene. Jeg blar interessert, kjenner igjen noen typer reportasjer, studerer nysgjerrig andre, imponeres av lay-out og bildekvalitet og nikker anerkjennende til opplagstallene. En tidligere redaktør og redaksjonsmedlem kjenner seg så absolutt igjen og er på sin måte stolt over den modne og modige 20-åring.

Minnene fra min tid i RBR redaksjonen er mange og gode. Først og fremst er det gleden ved å skape et produkt, sammen med noen og for noen. Det er menneskene man møtte i forbindelse med reportasjer, RBR medlemmer på turer, kunstner- og museumsbesøk, kunstnere man intervjuet, samarbeid med styret og tilbakemeldinger fra medlemmer. Det er sene kvelder i redaksjonsmøter og engasjementet i prosessen fra plan til ferdig produkt. Alt dette gjorde tiden i RBR rapport lærerik, uforglemelig og gøy.

Takk for denne anledningen til å gratulere 20-års jublanten og berømme redaksjonen for det formidable arbeidet den gjør i å lage et RBR rapport i stadig utvikling. Dere har all grunn til å være stolte over et veldig bra blad. Lykke til videre!

Andreas Rag
FIN UNGDOM.

«RBR Rapport er vestlandets eneste kunstblad». Har du hørt den før kanskje? Det var Gunnar Tønnessen, stifter, ildsjel, tidligere leder og redaktør som engang fastholdt denne påstanden.

Men du verden som tiden flyr for tia og så mye kjekt som

skjer. Se bare på denne flotte trykksaken du holder i hånda akkurat nå. Jeg skal hilse og si den likner ikke mye på den 20 år gamle versjonen vi var så stolte av før

i tida. Det skal være sikkert og visst. Men vi som hadde påtatt oss rollen som ansvarlige for å utgi altså vestlandets eneste kunstblad, synes det var et kjekt blad vi. Helt sikkert på samme måten som dagens redaksjon, etter ganske sikkert mye gråt og tenners gnidsel, burde være fornøyd med resultatet. For det har de nemlig all grunn til å være. Minst tre ganger i året.

Så er da verden heldigvis gått fremover også. Mange slags nye kjekke saker og ting har vi omgitt oss med underveis. Ja nå er det blitt andre boller. PC, skanner, e-meil, faks, mobiltelefon og internet har gjort verden mindre og gjort resultatene enda bedre, større, flottere og raskere enn før.

Gamle pianohandler Lund blir på en måte som en fyr fra vår egen samtid fra fortiden på en måte. Skjønner du?

Den gang en pianokasse var en pianokasse og en skrivemaskin med rettetast og Dersom vi snur oss bare et lite historisk øyeblikk minnes vi godt styremøtene med sekretær og rettetast. Medbrakte astronomiske mengder av usammenhengende notater og manuskripter uten side-tall. Det var ikke sjelden at redaksjonsmøtene varte og rakk frem til 2 tiden om natta. Og evig huskes det avsluttende hjertesukk fra vår utmerkede tidligere medarbeider Bjørg Marit Undheim: - Det blir omtrent som en fødsel hver gang...

Og så fikk vår utmerkede sekretær Edel Pettersen fart på sin Remington og maskinskrevne sider ble skannet av et profesjonelt trykkeri som samtidig også fungerte som flekkjernere. Resultatet ble alltid like imponerende: Enda en perfekt utgave av RBR Rapport. Nesten da.

Eller den gang vi lagde et portrett med Haugesund-kunstneren Ivar Rudi. For det skulle ikke stå på utstyret. Nikon FG med 50 ISO sort/hvitt av beste kvalitet. Resultatet ble et portrett uten et eneste portrett. Ikke et eneste bilde for den saks skyld. For med løse ender på filmrullen blir resultatet ikke mindre løst.

Men så fikk vi annonsører og inntektene strømmet inn. Rene julekvelden var det etter et RBR styremøte der det ble innvilget kjøp av rådyr håndholdt skanner til 1200 kroner. Det ble skannet for livet og en ny tid var på vei inn i redaksjonen. Billedkunst og logo fra våre trofaste annonsører Galleri Amare og Libris i Sandnes. Entusiasme, kunnskap og kreativitet har dratt RBR inn i en ny verden av design og faglig innhold som holder oss som er kunstinteressert oppdatert om det som skjer. En fin ungdom er det blitt. RBR Rapport med sin 20 år i kunstformidlingens tjeneste. Og det til og med helt frivillig.

Vestlandets eneste kunstblad. Påstanden holder ennå den.

Til lykke med 20 års jubileet.

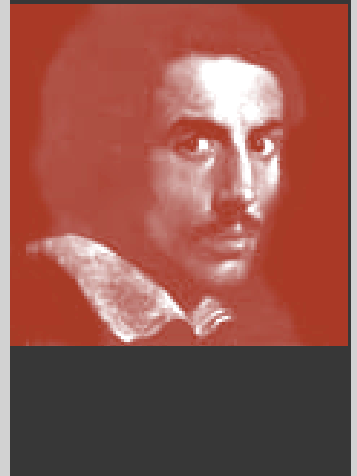
DØDENS TI

Turen med RBR til Roma var mettet med inntrykk, så mye at det var vanskelig å fordøye alt på en gang. Det vil ta lang tid etter hjemkomsten før alt kommer på plass, og turen var nok bare en liten smakebit av det man kan oppleve i Roma, bare man har tid nok.

For undertegnede var den største opplevelsen å få oppleve Berninis kunst i "levende live".

Hans gravmonument over Pave Alexander VII tok pusten fra meg, og ga inspirasjon til å finne ut mer om denne barokkens tusenkunstner.

**Giovanni
Lorenzo
Bernini**

Tekst og foto: Berit Danielsen

Giovanni Lorenzo Bernini ble født 7. desember 1598 og døde 28. november 1680. Han var en ekte barokk-kunstner og er regnet som den største skulptør og arkitekt i det 17. århundre. Han var først og fremst skulptør, men arbeidet også som arkitekt, maler, tegner, scenograf; han designet fyrverkeri og utstillinger. Hans far Pietro var selv en velkjent skulptør, men Giovanni Lorenzo viste tidlig et helt usedvanlig kunstnerisk anlegg. Han reiste til Roma i ung alder, og hans tidlige verk var inspirert av hellensk kunst; blant dem "The Goat Amalthea Nursing the Infant Zeus and a Young Satyr" (1609) og "Bortførelsen av Proserpina" (1621-22) begge i Galleria Borghese, Roma. Hans første arkitekturprosjekt inkluderer fasaden på kirken Santa Bibiana (1624-26), Roma, og den fantastiske baldakinen over høyalteret i Peterskirken. Det var hans vennskap med kardinal Maffeo Barberini, som han hadde tegnet et palass for, som førte ham til Peterskirken. Da kardinalen ble valgt til pave Urban VII i 1623, ga han Bernini ansvaret for bygningsarbeidene i kirken.

Senere skapte han også gravmonumentene over pavene Urban VIII og Alexander VII, som begge befinner seg i Peterskirken. St. Peters stol i Peterskirken er et av hans mesterverk. Blant hans mest kjente skulpturer er "Ecstasy

of St. Teresa" (1645-52, i Cornaro Kapellet, Santa Maria della Vittoria, Roma) og "David" i Borghese Galleriet. Bernini fremstiller David i bevegelse, i kontrast til den mer berømte statuen av David av Michelangelo, der David er i ro og mer forbereder seg til å gå i kamp. Den spente kroppen og rynkede panne i Berninis "David" er betegnende for barokkens interesse for dynamisk bevegelse, i motsetning til høy-renessansens mer stillestående form. Som arkitekt designet han også plassen og kolonnaden foran Peterskirken, planla flere berømte palasser, og laget også et utkast til Louvre som aldri ble fullført.

Alexander VIIs grav er altså ett av to gravmonumenter i Peterskirken som er laget av Bernini. Det ble bestilt av paven og utført etter hans død i 1667 av en stor gruppe skulptører ledet av Bernini. Monumentet er laget i marmor i mange forskjellige farger, og forgylt bronse, noe som gir en fantastisk effekt, spesielt i det dunkle lyset i Peterskirken.

De to monumentene likner på hverandre, men det er noen forskjeller. I kontrast til den dominerende pavefiguren på Urban VIIIs grav, er Paven her en enkel knelende figur, barhodet og uten noen ytre tegn på sin høye stilling. Fire allegoriske figurer som forestiller Barmhjertighet, Visdom,

MEGLASS

De to monumentene likner på hverandre, men det er noen forskjeller. I kontrast til den dominerende pavefiguren på Urban VIIIs grav, er Paven her en enkel knelende figur, barhodet og uten noen ytre tegn på sin høye stilling. Fire allegoriske figurer som forestiller Barmhjertighet, Visdom, Rettferdighet og Sannhet, er samlet rundt ham.

Under monumentet er det en (ordentlig) dør som symboliserer Dødens Port, og opp derfra kravler et skjelett, som

symboliserer Døden, frem under et draperi mens det holder et timeglass opp foran Paven.

Ansiktsuttrykket til paven er mildt og fredfylt, mens de fire allegoriske figurene er vendt mot ham med en antydning til smil. Hele scenen gir inntrykk av ro og fred, men skjelett-hånden med timeglasset som stikker frem under draperiet minner oss om at ingenting varer evig, vi har alle vår til-målte tid på jorden, selv paver.

R O M A

Myntene i Fontana di Trevi

Kommer vi tilbake til Roma, alle vi som kastet mynter i Fontana di Trevi? Ja. I hvert fall hvis man skal dømme etter kommentarene den siste dagen. Vi fikk bare en liten smak av Roma på de fire dagene vi var der, og Roma har så uendelig mye mer å by på.

Av Berit Danielsen

En grytidlig septembermorgen, den 26. for å være helt nøyaktig, kunne en oppspilt flokk kunstvenner beskues på Sola flyplass. Københavnflyet sto klart for å frakte oss på den første etappen av årets kunsttur, som denne gang var lagt til Roma. Bare noen få hadde vært i Roma før, og vi gledet oss som småunger til denne turen til byen med de 365 kirker, de aller fleste utsmykket av store kunstnere. Her skulle vi få dekket vårt behov for stor kunst, det var vi overbevist om!

På flyplassen i Roma ble vi møtt av en liten italiener i hatt og minimal bart, som bar på en plakett der det sto "Norsk Kunstformidling". Det var guiden til hotellet vårt, og han fikk oss trygt frem til hotellet, ja, bussen kjørte til og med inn i de trange gatene slik at vi bare behøvde å bære bagasjen 500 meter!

Vi hadde ikke før fått slengt fra oss bagasjen på rommene, før den første byvandringen startet, med Åse Ødegård og Ståle Sinding-Larsen som guider. Åse er kunsthistoriker og Ståle er professor i bygningshistorie, og sammen har de en

unik og uutømmelig kunnskap om bygningene, byggemetodene i gammel tid, bygningshistorie, utsmykningen og kunsten. Peterskirken sto på programmet denne første ettermiddagen, og det var en skikkelig pangstart, i hvert fall for forfatterens vedkommende, som forelsket seg i pave Alexander VIIIs gravmonument (litt morbid kanskje, men Bernini er Bernini. Se også egen artikkel.) Vi holdt på å miste et par av deltakerne i Metroen, men heldigvis kom de seg med neste tog, så vi klarte å holde saueflokken samlet. Om kvelden var det felles middag, og det kom godt med, for vi hadde ikke spist siden vi satt på flyet. Det var med stor glede og såre føtter at vi så hotellet igjen ved midnatt.

Lørdag

Neste dag, lørdag, gikk vi til Spansketrappen, forbi Fontana di Trevi og til Pantheon, der Ståle ga oss et interessant innblikk i bygningens historie, fra den var ferdig i 150 e.kr. og frem til i dag, samt at vi. Deretter besøkte vi

et par kirker i nærheten. Og kirkene, det var ingen nedtur etter å ha vært i Peterskirken, som man kanskje skulle tro. Alle de kirkene vi så er rikt utsmykket av kjente kunstnere, og med Ståles og Åses kommentarer ble historien levende for oss.

De som hadde bestilt billett til operaen, fikk en fantastisk opplevelse lørdag kveld, med to ballerter av Stravinsky, først "Petrushka" og deretter "Ildfuglen". Kulissene til "Ildfuglen" var så imponerende at folk klappet da de så dem, og danserne var bare helt utrolige.

Lørdagskvelden var vi ute på egen hånd, eller rettere, vi var ute uten guider, men sammen med et par millioner Romere. Lørdag kveld var nemlig Il Notte Bianco, "Hvite netter", en gedigen kulturfestival, med forestillinger rundt om i byen. Alle, alle museer og severdigheter var åpne med gratis adgang hele natten, og det var gratis å reise med Metroen. Og romerne tok utfordringen. Det var som Tokyo i rushtiden, tett pakket med folk hvor vi gikk, masse liv og røre og glade mennesker. Undertegnede kom likevel i seng forholdsvis tidlig, og merket ingenting da lyset gikk kl. halv fire. Men de som satt i Metroen merket det nok, og alle de titusen som skulle kjøre hjem uten trafikklys merket det nok også. De fleste av oss merket ingenting før vi våknet søndag morgen, og måtte famle oss vei ned til frokostrommet, der det ikke var vinduer, og et. Et enslig taglys og et par nødllys kjempet forgjeves for å fordrive skyggene. Ikke vet jeg hva jeg spiste, men frokost ble det.

Søndag

Søndagen skulle vi tilbringe på Forum Romanum og Colosseum, etter å ha besøkt et par kirker på veien, men da vi kom frem til Forum, viste det seg at det var stengt. Det samme var Colosseum, antagelig på grunn av strømstansen. Da det samtidig begynte å regne, bestemte vi oss for å ta en tidlig lunsj, og overtaltemen ingen restauranter åpnet før kl. 12. Vi fikk imidlertid overtalt en restauranteier til å åpne et par timer før tiden slik at vi kunne få slukke tørsten så lenge til kokken kom. Etter lunsjen, som varte ikke mindre enn tre timer, trasket vi videre oppover gaten og fikk med oss Pavepalasset og et par kirker til, den gamle bymuren og en bit av en akvaduktakvedukt fra romertiden. Da syntes de fleste at det var nok for i dag, og satte kurs for hotellet. Men de mest standhaftige ruslet nedover mot Colosseum og oppdaget at strømmen var kommet tilbake, og alt var åpent. Så fikk vi med oss det også, og. Deretter vandret deretter vi på de samme steinhellene som romerne vandret på, nedover Forum Romanum og over Capitolhøyden mens vi følte historiens sus, før vi tok av i retning Pantheon, der vi skulle ha felles middag.

Middagen var et kapittel for seg. Fire retter, først en forrett, deretter en pastarett, så hovedretten som var saltimbocca, og så kaffe og kaker dynket i likør. Folket ropte på konjakk til kaffen, men det hadde de tydeligvis ikke, for vi fikk et variert utvalg flasker av alle mulige sorter likør og frukt-brennevin. Drammeglass var visstnok heller ikke å oppdrive, så ingen hadde lyst til å drikke brennevin av vinglass. Så drammen ble tatt som medisin, drukket med skje. Men godt var det, og mette ble vi. Da vi endelig begynte å tenke på hjemveien var også det kraftige tordenværet, som hadde herjet mens vi satt til bords, forlengst over, så vi. Dermed kom vi oss tilbake til hotellet uten å bli våte, selv om vi måtte søke ly i en bar på veien da det kom en liten skur.

Mandag

Mandagen opprant så altfor fort og ble, i likhet med den første dagen, tilbrakt i Vatikanet. Den endeløse køen foran inngangen antydte hva vi hadde i vente, og det kan bare beskrives slik: En formiddag i Vatikan-museet gir uttrykket saueflokk en ny mening. Var man først kommet inn, så var det bare en ting å gjøre: følge strømmen. Det var jo ubeskrivelig mye overveldende vakkert og interessant å se, men for det første var det så mye folk at man ikke fikk den avstanden som er nødvendig for å beundre et monumentalt verk, enten det er en skulptur eller et maleri, og for det andre presset køen på bakfra slik at det var bare å gå videre. Det Sixtinske kapell var en malstrøm av mennesker, der en ble skyssset igjennom på kortest mulig tid. Det var ikke mulig å sette seg ned og kontemplere noe som helst. Den beste tiden å besøke Vatikanmuseet, og Peterskirken også, for den saks skyld, er på ettermiddagstid. Da er det færre mennesker der, og bedre anledning til å ta den tiden en ønsker og trenger.

Da vi langt om lenge hadde klart å finne veien ut igjen, var det felles lunsj med ekte italiensk mat, og så hadde vi et par timer til overs før bussen skulle ta oss til flyplassen. Vi samlet oss etter hvert på baren rett over gaten for hotellet, og det var med sorg vi sa farvel til Roma for å reise hjem til regn og kulde etter fire dager med 25 grader og sol, ja, unntatt noen byger søndag, da, men det er glemt nå. Nå husker vi bare den behagelige varmen, de pittoreske gatene og piazzaene, den gode maten, de vakre palassene og den utrolige mengden av kunstverk som møtte deg hvor du enn kom. Roma har nok kunst til å holde en kunstelsker i aktivitet et helt liv, så vi kommer nok tilbake. Vi har alle kastet mynter over skulderen i Fontana di Trevi, bare for å være helt sikker!

Fra sykkelfabrikk til

Kunstnerne i sykkelfabrikken kunne ikke være der lenger da bygningen skal rives og erstattes med boliger, eldresenter m.v. Da dette ble klart, fantes flere alternativer til vurdering som nye lokaler. Sandnes kommune så heldigvis verdien av å ta vare på det gode kunstmiljøet som allerede fantes, og tilbudet fra kommunes side om å flytte inn i den gamle brannstasjonen, fremsto etter hvert som det best egnede.

Tekst og foto: Mette Thorsnæs

14 kunstnere (12 kvinner og 2 menn) samt fast ansatt håndverker Egil Idsø, bestemte seg for å flytte inn i den nedlagte brannstasjonen - på tross av at lokalene på daværende tidspunkt ikke akkurat fremsto som særlig innbydende. Renovering og innredning ble overlatt til kunstnerne selv, og disse så mulighetene.

Nyoppsatte vegger, maling og egeninnsats for øvrig har gjort underverker. I juni d.å. flyttet de inn, og atelierene og lokalene ellers fremstår som lyse og innbydende.

Arkitekturen inne er variert; med trange korridorer, fellesrom, ulike romløsninger og godt lys. Det de savner er den store takhøyden fra sykkelfabrikken.

Feng Shui

Trivselsfaktoren er høy, og hver enkelt er fornøyd med hvordan hun/han har innrettet seg. Lokalene virker som et godt sted å være; selv følte jeg umiddelbar velvære straks jeg steg inn. Her er levende og spennende, men samtidig deilig avslappende.

Feng Shui prinsippene synes å være tilstede, hva enten disse er brukt bevisst eller ikke. Jeg fikk også en fornemmelse av noe annet (hvis jeg skal "ta den helt ut" etter lettere påvirkning av

Trond Borgen - se artikkel annet sted i bladet) og det er Louisiana,

utenfor København, hvor det er lagt opp til en masse hjørner i den hensikt at de

besøkende hele tiden skal

være spent på "hva som venter bak neste sving ..".

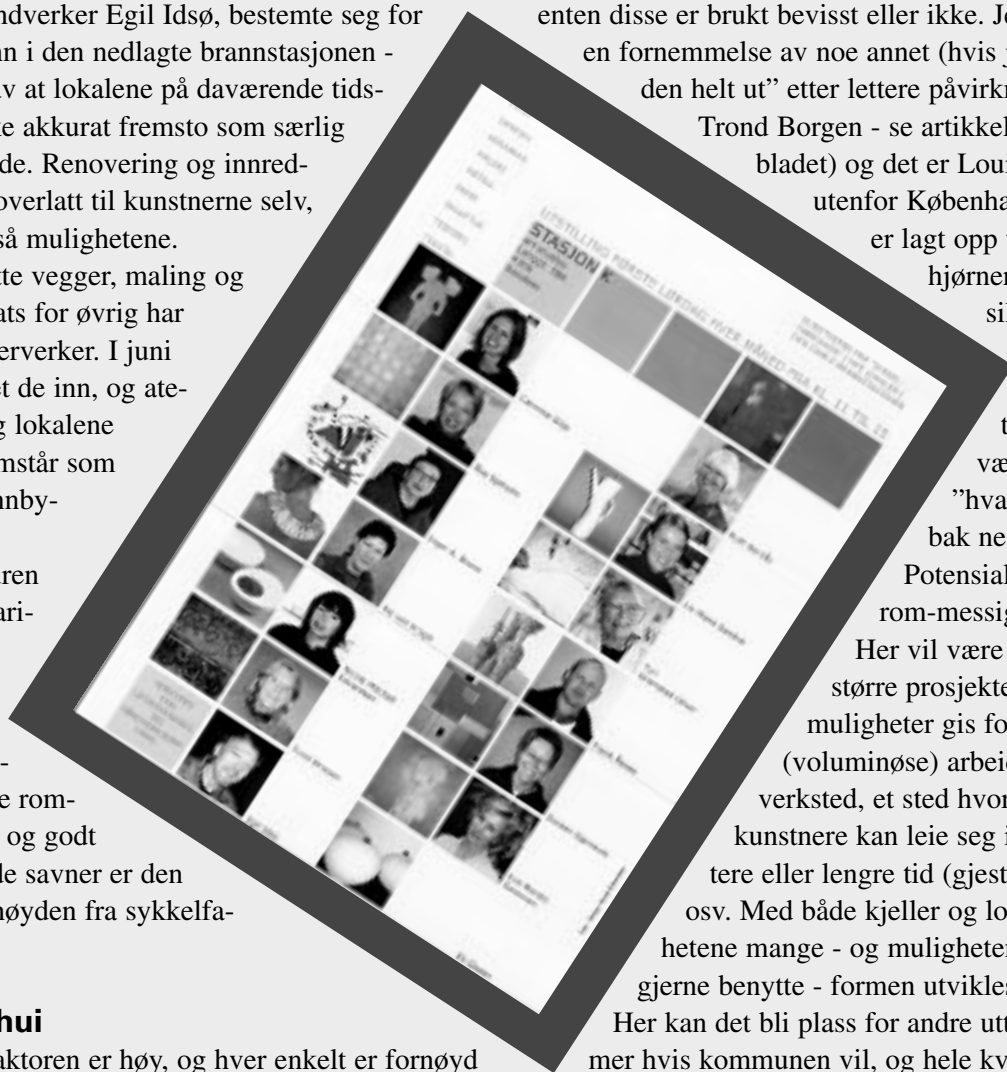
Potensialet, rent rom-messig, er stort.

Her vil være rom for større prosjekter hvor muligheter gis for store (voluminøse) arbeider, digitalt verksted, et sted hvor andre

kunstnere kan leie seg inn for kortere eller lengre tid (gjesteatelier) osv. Med både kjeller og loft er mulighetene mange - og mulighetene vil de

gjærne benytte - formen utvikles underveis. Her kan det bli plass for andre uttrykksformer hvis kommunen vil, og hele kvartalet for-

håpentligvis tas i bruk når kinoen etter hvert flytter ut. Scenene er der for film, dans, litteratur osv. Kafédrift kan det bli og plass for faste samlinger, her kan nevnes f.eks. Tjørhom-samlingen. Sandnes

1 brannstasjon

Kunstforening kan på sikt også bli å finne i et Kunstens Hus for regionen - som flere enn de 14 nåværende "beboerne" ønsker seg.

Stasjon K art studios

Offisiell åpning av "Stasjon K art studios" (deres nye navn), fant sted 31. oktober 2003. I den forbindelse var det åpent hele helgen. Først for politikerne dagen før og siden for alle interesserte. Besøket var veldig bra, og publikums reaksjoner var positive. Første lørdag i hver måned vil det være utstilling i fellesrommet, i tillegg til at noen av kunstnerne vil holde atelierene sine åpne.

Et lite tankekors midt oppi gleden ved den offisielle åpningen, er at nåværende leieavtale utløper ved årsskiftet 2004/05. Håpet er stort for at hele kvartalet kan utvikles og, bl.a. i forhold til en mulig kulturbystatus sammen med Stavanger i 2008, kunne bli et av satsningsområdene. Skal en tolke utsagnene fra så vel kultursjefen som rådmannen i Sandnes fra artikkel i Stavanger Aftenblad på åpningsdagen, synes mulighetene, og ikke minst viljen, å være tilstede for at visjonene for området kan oppfylles -

til alles tilfredshet. Her snakker vi om de involverte kunstnere og muligheten for å trekke til seg enda flere, de forretningsdrivende rundt bygningen, grunneiere og publikum - som et viktig ledd i å vitalisere Sandnes sentrum i framtiden.

RBR's hjer

RBR har i flere år hatt en hjemmeside på www.bedriftskunstforening.no. Det startet bra og med gode intensjoner, men grunnet utskiftninger i styret og andre problemer ble hjemmesiden i lange perioder uten oppdatering. Og en hjemmeside uten oppdatering er det ingen som vil bruke. Derfor er det en glede å kunne forkynne at hjemmesiden nå har gjennomgått en renovering og at den blir fortløpende oppdatert.

Tekst: Kai Sandvik

Web-design: Kai Sandvik

Etter som hjemmesiden ikke hadde vært oppdatert på lenge, følte vi at det kunne være greit å samtidig presentere den i et nytt design, slik at alle kunne se at noe hadde skjedd. I tillegg ville vi gjøre den mer brukervennlig og med en mer spennende utforming. De som har «surfet» litt på nettet vet at utformingen av en webside kan være utslagsgivende for hvor ofte man bruker den. Det har noe med om man føler seg «hjemme» eller ikke. Vi håper selvsagt at våre medlemmer vil føle seg hjemme på vår nye side, og bruke den mye. Her kommer en liten presentasjon av det nye konseptet.

Bedre navigasjon

Når du åpner den nye hovedsiden vil du se at det ligger en rad med knapper øverst og nederst på siden. Her finner du undermenyer og sider som vi synes bør være lett tilgjengelig. Disse knappene vil du finne igjen uansett hvor du er, slik at det blir lettere å navigere mellom de forskjellige sidene. På alle undermenyer og enkeltsider vil du i tillegg finne to knapper merket «Forside» og «Tilbake», som naturligvis vil sende deg til respektive hovedsiden eller foregående side. I tillegg finnes det en knapp merket «Kontakt oss» som du kan bruke til å komme i kontakt med styret via e-post. Så langt det er praktisk mulig vil vi forsøke å begrense hierarkiet til 3 nivåer, slik at man ikke får følelsen av å ha havnet i en labyrint. I venstre kant på hovedsiden og undermenyer vil det ligge aktuelle saker. Akkurat nå vil du for eksempel finne bilder fra Roma-turen og oppslag om det nyeste nr. av RBR Rapport. På disse sidene kan du fritt velge

om du vil klikke på menyknapp, hyperkopping eller bilde, du vil uansett komme til den siden du ønsker.

Endret innhold

Samtidig med at hjemmesiden har fått ny utforming er det også lagt ut mer informasjon. Du vil for eksempel finne en undermeny merket «Teknikk», og her har vi lagt ut en serie artikler om kunstteknikker som tidligere har stått på trykk i RBR Rapport. Siden om historikk er under omarbeiding, så det kan være du ikke vil finne noe der akkurat nå. Vi jobber også med å legge ut den såkalte «oppstartspakken» hvor du kan finne råd og vink om å starte opp og drive en bedriftskunstforening. Under siden til RBR Rapport vil du nå finne innholdsoversikt, leder og info fra styret hentet fra den siste utgaven av bladet. Under «Arrangementer» vil du finne informasjon om kommende aktiviteter og det vil også komme innmeldingsskjema slik at du kan melde deg på via nettet. Det bør også komme en side med generell info om RBR for de som ikke vet hva vi driver med. I tillegg, jobbes det med å lage en side med lenker til andre kunstsider på nettet.

Og så over til deg.....

På mange websider vil du finne sider hvor det står: «under konstruksjon». Egentlig er dette en helt unødvendig opplysning, for en webside er alltid under konstruksjon. Det må den selvfølgelig være om den skal være aktuell. Like selvfølgelig burde det være at brukerne (det er DEG!) gir tilbakemelding om feil, ønsker om endringer eller synspunkter på innholdet. På den måten bidrar du til at hjemmesiden blir et nyttig verktøy for medlemmene, og det er det som er vårt mål.

mmeside i «New Look»

Unngå musesyke; bruk tastaturet!

Gå til startside:

ALT+HOME.

Flytte til slutten av en side: END.

Gå til neste side:

ALT+PIL HØYRE.

Søke på denne siden: CTRL+F.

Gå til forrige side:

ALT+PIL VENSTRE.

Oppdatere gjeldende side: F5 eller CTRL+R.

Rulle mot begynnelsen av et dokument:

PIL OPP.

Stanse nedlastingen av en side: ESC.

Rulle mot slutten av et dokument:

PIL NED.

Skrive ut gjeldende side: CTRL+P.

Bl.a. en skjerm-side oppover:

PAGE UP

Obs: Gjelder for MS Internet Explorer.

Bla en skjerm-side nedover:

PAGE DOWN

For andre browsere; bruk Hjelp og søk på

Flytte til toppen av en side:

HOME.

snarveier eller shortcuts.

20 år på trykk

I år er det altså 20 år siden RBR Rapport så dagens lys. Det er skjedd mye med bladet i løpet av disse årene. I denne artikkelen vil jeg prøve å summere opp litt av denne utviklingen samt å gi noen smakebiter fra de 56 utgavene som er laget til nå. Seriositeten har alltid vært til stede, men innimellom har det også vært humoristiske innslag. Oppfinnsomheten i redaksjonene har til tider vært stor, noe som sikkert har vært nødvendig. Hvis tilbakemeldingen fra leserne var like overveldende den gang som nå, så kan noen og hver bli kreative!

Tekst: Kai Sandvik

Det første året, 1983, utkom det kun ett nr. av bladet. I den første lederen skrev Gunnar Tønnessen om bakgrunnen for å starte bladet: «Etter oppfordring har vi gitt ut en avis for å forsøke å danne et kontaktorgan mellom RBR og den enkelte forening.». Dette forteller oss at opprettelsen av bladet var et krav fra medlemmene, og et bedre grunnlag kan men vel ikke starte fra! Målsettingen var ambisiøs, man tok sikte på å gi ut 4 nummer i året. Så vidt jeg har kunnet konstatere er det ikke gitt ut mer enn 3 nummer noe år, men selv det er bra når man tar i betraktning at dette er gjort på fritiden av et lite antall entusiaster.

Fra skrivemaskin til digital redigering

De første utgavene var skrevet på skrivemaskin og all layout gjort for hånd. I dag høres dette primitivt ut, men det står all respekt av resultatet. Fra første nummer hadde bladet et gjennomført design og egen logo. Designet på forsiden ble beholdt stort sett uendret helt fram til 1994, altså i 10 år. Innholdet i det første nummeret kjenner vi igjen; reportasje fra et kunstseminar, info fra styret, besøk hos en medlemsforening og et kunstnerportrett. Fra og med 1994 er designet på forsiden endret mange ganger, men logoen besto helt fram til og med nr. 1 / 1996. Med nr. 1 / 1998 fikk vi for første gang farge på omslaget. Ganske så forsiktig riktignok, med en enkel rød ramme rundt bildet på forsiden. Så kom det berømte blå nummeret, nr. 1 / 1999. Det skulle egentlig hatt en helt annen farge, men en misforståelse med trykkeriet førte til at bladet fikk en fantastisk blå farge som alle ble begeistret for. Fargene har hele tiden vært forbeholdt omslaget på

Ansvarlige:

Finn Stokke
Sentralsykehuset

Edel Pettersen
Jonas Øglænd A.s

Gunnar Tønnessen
Stavanger Rørhandel

Etter oppfordring har vi gitt ut en avis for å forsøke å danne et kontaktorgan mellom RBR og den enkelte forening.

Vi vil basere stoffet på alt mulig som kan ha interesse for bedriftskunstforeningene. Målet er å gi ut 4 aviser i året. Vi er også interessert i ros og ris, og oppfordrer herved til kommentarer til vårt første nummer.

Har dere andre idéer om stoff, så nøl ikke.

En av hovedgrunnene til å gi ut avisen var interesse om hvordan andre foreninger virket. Denne gang har vi besøkt Sentralsykehusets bedriftskunstforening. Vår mening er å besøke en forening i hvert nummer. Andre faste innslag vil være styrets sider, presentasjon av en kunstner, og en side om teknikk. Vi vil også ha et bilde på framsiden med presentasjon av kunstneren på siste side.

RBR rapport vil også være en ren informativ avis, med opplysninger om utstillinger, kulturkvelder, kurs osv., men som sagt - kom med forslag.

Gunnar Tønnessen

Vitsetegninger

RBR Rapport

oppfordrer sine lesere til å lage vitsetegninger med karné som tema.

Tegningene sendes til
Redaksjonsadressen, Postboks 451, 4300 Sandnes

En overnaturlig stor bidragssum som får
tegningen sin trykket.

bladet, og det skyldes selvfølgelig kostnadene ved flerfarge trykk. Men da RBR fylte 20 år benyttet man anledningen til å lage bladets første fullfarge utgave, nr. 1-2 / 2000. Og det bladet du nå holder i hånden er altså den andre utgaven som er trykket i farge.

Fra program til tema

Fra starten av fulgte bladet et nærmest programmatisk opplegg med faste innslag som kunstnerportrett, besøk hos en

medlemsforening, reportasjer fra seminarer og turer. Ganske tidlig kom det enkelte pedagogiske artikler, for eksempel om moderne og abstrakt kunst. Det ble også plass til meningsytringer fra leserne om prinsipielle saker, og artikler bestilt fra kunstnere og kunsthistorikere. Etter hvert begynte man å presentere kunstinstitusjoner og senere også lokale gallerier. Man var også tidlig ute med enkle artikler om teknikk, senere kom det en serie med mer utdypende artikler om de spesifikke teknikker. I en periode var bokanmeldelser et fast innslag, og senere noe som ble kalt kunstpausen hvor man stilte et fast sett med spørsmål til utvalgte personer.

I 1992 dukker det opp en ny trend som har bestått fram til i dag, serier av artikler som er basert på et tema. Den første serien heter «Kjente kunstverk» og den gir leserne en innsikt i historien bak kunstverk som de fleste av oss har et forhold til. Så kommer den serien som kanskje gikk lengst av alle, nemlig den om offentlige skulpturer i Stavanger og omegn. Senere har vi hatt tema som «Årstider», «Høytider» og «Et kunstverk som har betydd mye for meg».

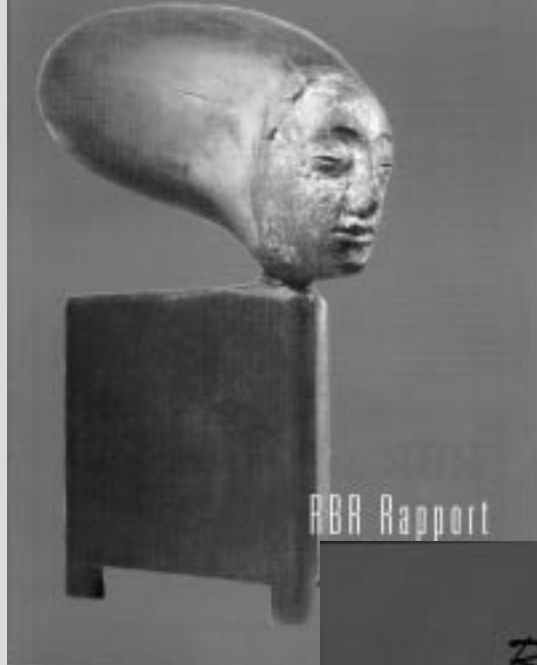
Den foreløpig siste av disse seriene er den som går nå om kvinnelige kunstnere.

Fra Konfucius til kryssord

Hvis du nå har fått inntrykk av at bladet har vært forutsigbart og kjedelig, så er ikke det tilfellet. Etter hvert som man blar gjennom bunken av gamle blader dukker det stadig opp overraskelser. Men man skal bruke øynene godt, for det er ikke alt som er skrevet med krigstyper. Nederst på en side kan det for eksempel dukke opp en liten ramme med et sitat av Konfucius. Dikt har også vært presentert, til og med egenproduserte. Og så har vi jo den morsomme tegneserien som forteller om en kunsttur til Hamburg. Plutselig dukker det opp en artikkel om te med detaljerte opplysninger om tilberedning, hvilke stoffer den inneholder, hvilke typer som finnes og en kronologisk oversikt over teens historie. Og så må vi ikke glemme det store kunstkryssordet!

Det har hele tiden vært gjort forsøk på å engasjere leserne til å delta i utformingen av bladet. Helt fra det første nummeret har det på lederplass vært etterlyst tilbakemelding fra leserne, men tilsynelatende med heller magert resultat. En leserundersøkelse som ble foretatt i 1999 bekrefter vel dette, 28 medlemsforeninger av ca 100 svarte på henvendelsen. I 1993 forsøkte man en humoristisk vri på dette ved å be leserne om å lage vitsetegninger om kunst. Jeg har forgjeves prøvd å finne noen av disse i senere nummer av bladet.

Det har vært både morsomt og lærerikt å gå gjennom de gamle utgavene av bladet. De bærer preg av en oppfinnsomhet og innsatsvilje som det står respekt av. Og RBR har vært heldig å ha så gode «ambassadører» gjennom 20 år. Eller for å si som en tidligere redaktør uttrykker det: «Det er utrolig hva en gjeng med amatører kan få til...

Disse har vært med i RBR Rapports redaksjon i løpet av bladets 20 år:

- Gunnar Tønnessen • Edel M. Steen
- Finn Stokke • Grete Grinde • Arne Hoffman
- Andreas Rag • Bjørg Marit Undheim
- Endre Lima Løvås • Ole Nerheim • Lasse Øye
- Ingrid E. I. Øxnevad • Torunn Bell • Astrid Østbø
- Øyvind Hansen • Jan Erik Lundell
- Anne-Trine Benjaminsen • Berit Danielsen
- Kai Sandvik • Mette Thorsnæs

Spennende foredrag i kunstforeningen

Trond Borgen, mest kjent som kunstkritiker i Stavanger Aftenblad, er kjent for å ha en skarp penn; han kan gi treffende karakteristikker av kunstutstillinger, både i rosende og sarkastiske ordelag, noe mange kunstnere har opplevd opp gjennom årene. Men han har også det talte ord i sin makt, noe RBRs medlemmer fikk være med på da han holdt to foredrag i Stavanger Kunstforening i slutten av oktober og begynnelsen av november.

Foto: Berit Danielsen

Tekst: Berit Danielsen og Mette Thorsnæs

Kveld I: Renessansen og barokken: Fra uskyld til utpekulert iscenesettelse

Det første foredraget omhandlet kunsten i renessansen og barokken, med undertittelen «Fra uskyld til utpekulert iscenesettelse». Ved hjelp av mange eksempler på kunst fra middelalderen, renessansen og barokken, tok han oss med på en reise gjennom utviklingen av kunsten i årene mellom 1200 og 1700. Han begynte med «Delt mor og barn» av Damien Hirst, som står i Astrup Fearnley museet i Oslo, og trakk derfra linjene tilbake til Leonardo da Vincis anatomiske tegninger. På den måten ga han oss også en forsmak på sitt neste foredrag, med tittelen «Neo-Neo», som skulle ta for seg hvordan moderne kunstnere tar opp linjene fra de gamle klassiske kunstreningene i sin kunst. Gang på gang viste han oss utviklingen i teknikk, fra stiliserte middelaldermalerier uten dybde, med figurer som ikke så ut til å ha noen kropp i det hele tatt, via renessansens hang til ro og harmoni, med antydning av bakgrunn og perspektiv, til barokkens eksplosjon av dramatisk bevegelse, lys og skygge og til tider overdrevet bruk av perspektiv.

Tilhørerne fikk se bilder av tidens største malere, bl.a.

Michelangelo, Leonardo da Vinci, Botticelli, Bellini, van Eyck, Rafael, Rubens og mange flere. Han trakk også linjer frem mot dagens kunst, ved å vise verk av bl.a. Anthony Gormley og Dave Brown. Foredraget ble avsluttet med takmaleriet i kirken St. Ignacius i Roma. Det er malt på et flatt tak, men har et perspektiv som gir inntrykk av at taket buer seg ut i uendeligheten.

Kveld II: Neo-neo: Om kunsthistorisk påvirkning, sitater og lån i samtidskunsten

Hvis Kveld I var givende og interessant, skulle ikke Kveld II bli det i mindre grad.

Påvirkning og lån i kunsten har skjedd til alle tider. Kunstnere kan være som gribber når det gjelder å låne fra fortiden - og bruke det. Ofte gjøres dette med ironi og en innforståthet om kunsthistorien i seg. Samtidskunstnere bruker flittig elementer (sitater) og tar for gitt at vi kjenner disse (motiv- og stil-sitater). De eksemplene Borgen viste ble tydelige når han hadde funnet de frem til oss, men en må ellers være godt bevandret i kunstens historie for umiddelbart å kunne se dette selv. På 1960-tallet oppsto det et paradigmeskifte, og forutsetningene for kunsten ble endret radikalt. Kortstokken ble stokket om, og innen 1970 var alle innforstått med overgangen fra modernisme til postmodernismen. Andy Warhol er en av de alle viktigste i så måte. Han siterte ikke bare fra kunsthistorien, men

også fra massekulturen (jfr. f.eks. Campbells suppeboks). Vi lever i massekulturen, og det er ikke lenger noen originaler å vise til, mente Warhol. Han var også en av verdens største performance-kunstnere ifølge Borgen; noe vi fikk se flere eksempler på. Etter pausen skulle det dreie seg om utdypning av to kunstverk, hvor Borgen «tok tolkningen helt ut». Det var belgiske Leo Copers hvor særlig hans bidrag som «rosekunstner» (bruk av roser i forskjellige uttrykk) ble omtalt, herunder særlig hans utstilling i Samtidsmuséet i Oslo i 1999. Her hang glassvaser fylt med blod (hvor noe av blodet var tappet fra muséets ansatte) i rep fra taket med bøddelknute. Rosene i vasene døde raskt. «Å tappe blod er ikke nok» er et av Copers egne sitat til utstillingen. Tilslutt britiske Michael O'Donnell (nå professor ved Kunstakademiet i Oslo) og hans lysende fisk installert på toppen av en middelalderborg i Tønsberg. Her tvang han betrakteren til å se med nye øyne og tenke nye tanker. Han rokker ved våre sanserutiner og tvinger oss til å revurdere eksisterende «sannheter».

Til utdypningen av de to siste kunstnerne var Borgen sterkt knyttet til sitt manuskript (han har skrevet bok om Copers). Han fremstår absolutt som mer spennende og interessant å høre på der hvor han snakker helt fritt - og øser av sine kunnskaper med innlagte morsomheter og anekdoter tatt på sparket - da er han en sann fornøyelse å lytte til! Denne tilhører, og sikkert flere med meg, ønsker å få oppleve ham igjen.

f r a s t y r e t

Kjære RBR medlemmer

Så går det mot slutten av nok et aktivt RBR-år.

Styret håper at medlemmene har hatt et kjekt år som deltagere på RBR sine arrangement, og at dette frister til et nytt RBR-år sammen med oss.

Vi har planene klare, og vi kan love dere mange interessante kunstopplevelser sammen med RBR også i 2004.

Viktige kunstopplevelser med RBR i 2003 har blant annet vært det årlige seminaret på Sand, hvor det var stor oppslutning med nærmere 50 deltagere. Begeistringen for foredragsholderne var stor, og vi opplevde blant annet to spennende kunstnere, som begge var kvinner, men som hadde to meget forskjellige uttrykk i sin kunst. Inger Bruun med sine fantastiske kirke- utsmykninger, og da tenker vi spesielt på de store glassmaleriene med en utrolig spennende lyseffekt. Videre møtte vi Elisabeth Werp som viste oss sine malerier som beveget alle de tilstedeværende, samtidig som vi var med på et dypt "dykk" inn i en kunstners liv og arbeid.

I 2003 har vi også gjennomført et RBR arrangement i Nord Fylket, nærmere bestemt i Haugesund. Her møtte vi kunstnere og besøkte gallerier, men beklageligvis var det en heller dårlig interesse å spore blant våre medlemmer i nordfylket. I høst har den store opplevelsen selvfølgelig vært turen til Roma. Denne turen og de andre RBR-aktivitetene i 2003 har alle fått omtale i RBR-Rapport, og i dette nummeret har du sikkert allerede lest om den opplevelsesrike turen til Roma.

En annen aktivitet som du kan lese om i dette nummeret av RBR-Rapport er fra vår forelesningsserie om kunst. Dette året var det Rogalands eminente kunstkritiker Trond Borgen, som i månedsskiftet oktober/november foreleste to kvelder i Stavanger Kunstforening sine lokaler. Dette ble også en stor opplevelse av en meget dyktig foreleser og pedagog. Vi ser frem til neste gang Trond Borgen skal føre oss videre i kunsthistorien.

Årets siste kunstopplevelse med RBR i 2003 skjer på Rogaland Kunstmuseum.

Samtidig som dette nummeret av RBR-Rapport går i trykken samles 30 RBR-medlemmer til omvisning på en ny kunstutstilling.

Åpningen finner sted søndag 23. november, og da kan man i lang tid fremover oppleve 60 kunstverk av Stavanger-maleren Per Gjemre. Denne store Rogalands-kunstneren er nok ikke så godt kjent som hans kunstner-vitae skulle tilsi. For Per Gjemre var faktisk en tid elev av Matisse, og RBR oppfordrer alle til å gå å se denne utstillingen.

I 2004 starter RBR kunstaktivitetene med det årlige

kunstseminaret på Sand, hvor blant annet rikskunstneren Liv Heier skal delta. I år var hun én av de store attraksjonene på Norske Bilder sin utstilling, som i år ble arrangert for 15. gang. Det var også i år ganske kaotisk da salget åpnet, og ett av Liv Heier sine bilder var det som ble solgt, etter at flere kjøpere nærmest løp om kapp for å tilegne seg det. Vi er spent på å høre henne fortelle om seg selv, sine bilder, og selvfølgelig få en presentasjon av bildene hennes.

Senere på våren vil det bli omvisning på kunstutstilling, foredrag og besøk hos noen kjente Rogalands-kunstnere.

Høsten 2004 gjennomføres RBR sin studietur til en kulturhistorisk by i Europa. Og dette året står det mellom Madrid og Budapest. Er det noen som vil være med?

RBR sin foredragsserie har kommet for å bli, og vi følger opp med minst to foredragskvelder også i 2004.

Styret håper dere medlemmer har hatt et godt utbytte av RBR sine aktiviteter i 2003, og at dere vil være med oss også i 2004.

Til slutt må vi få lov til å komme med et lite hjertesukk, og det er at styret får altfor mange henvendelser fra medlemmer som ikke mottar den informasjonen RBR sender ut.

Dessverre ser det ut til at informasjonen fra RBR stopper opp hos styret i noen av bedriftskunstforeningene. Vi ønsker derfor å presisere at informasjonen er tiltenkt alle medlemmene i bedriftskunstforeningene, og for å gjøre denne distribusjonen så enkel som mulig for styret, vil RBR igangsette et prosjekt hvor vi vil sende ut informasjon elektronisk. Vi håper da at så mange bedriftskunstforeninger som mulig vil benytte seg av den elektroniske informasjonen, og sende den videre som elektronisk informasjon til sine medlemmer i den enkelte bedriftskunstforening. Dette kan da gjøres ved et enkelt tastetrykk, når medlemmene er lagt inn som en gruppe i adresseboken. Lykke til!

Og sist men ikke minst, - har dere sett hvor bra RBR sin hjemmeside har blitt? !!!

Vi er nå utkommet i en helt annen form enn tidligere, en spennende hjemmeside som blir kontinuerlig oppdatert, og hvor du også kan lese interessante artikler fra RBR-Rapport.

Ta en titt på www.bedriftskunstforeninger.no

Jo – vi i styret i RBR tror at det blir et nytt spennende RBR år også i 2004!

Velkommen til RBR sine arrangementer!

Lillian Dable: «Sourr», 2001.
Foto: Pål Hoff © Bente

tekstil, glass
keramikk
metall, tre

ÅPNINGSTIDER

mandag stengt

tirsdag-fredag 11-18

lørdag 11-16

søndag 12-16

Galleri
FORMAT

INTERNETT FORMAT: www.format.no

BREINJULF BULLS Plass 2, 0250 OSLO. TLF 22 01 55 70. FAKS 22 01 55 71. E-POST: oslo@format.no
VÅGSALMENNINGEN 12, 5014 BERGEN. TLF 55 30 48 90. FAKS 55 30 48 89. E-POST: bergen@format.no

keramikk • billedkunst • glass • skulptur • kunsthåndverk

neo = frisk, ny, original, ung, siste nytt, nytenkende, trend, primært, ny bevegelse

åpningstider:

tir-fre	12.00-18.00
lør	11.00-15.00
søn	stengt

utenom åpningstider,
tlf. 986 51 255

velkommen

hilsen
Eli Bente

www.neogalleri.no

Neo

galleri studio

nedre strandgate 54
gamle stavanger
tel: 51 52 90 05

Gauselveien 4,
4032 Stavanger
tlf.: 51 80 29 80

kunstgalleriet.no

**BILDEKUNST
KUNSTHÅNDVERK**

**RAMMEVERKSTED
KAFFEBAR**

åpningstider:

tir. tor. 11-19

ons. fre. 11-17

lør. 11-15

søn. 13-16

Feil ramme- vilkår?

Hos Tore's rammeverksted
får du veiledning til
å velge rett ramme
til rett formål!

Åpningstider: 09.00 - 16.30
Musegt. 38 , 4010 Stavanger
Tlf: 51 56 72 72 Faks: 51 56 46 21

**TORE's
RAMMEVERKSTED**

Spesialforretning i
***kunstner-
materiell***
og
innramming

**RAMME
SERVICE A.S**
KUNSTMATERIELL - INNRAMMING

Tlf. 51 58 01 76 - Hillevågsveien 67 -
4016 Stavanger Telefax: 51 58 01 76

RBR er på Internett

Sidene våre inneholder generell informasjon om
RBR, informasjon om RBRs arrangement samt
opplysninger om styremedlemmer
og redaksjonsmedlemmer.

Du kan også kontakte oss via nettsidene.
Har du ønsker når det gjelder innhold, kom gjerne
med tips og gode forslag.

www.bedriftskunstforeninger.no

Abonner på RBR-rapport

**ROGALAND
KUNSTSENTER**
Nytorget

Velkommen til kunsthandel:

Billedkunst og kunsthåndverk fra vår kunstbutikk og våre skiftende utstillinger.

Ønsker dere omvisning eller foredrag - ta kontakt!

Tlf. 51 59 97 60

Åpningstider:

Mandag stengt Tirsdag, onsdag og fredag: kl. 10.00–15.00 Torsdag: kl. 10.00–19.00 Lørdag: kl. 12.00–16.00 Søndag: kl.
12.00–16.00

Labyrinth Press

– FORLAGET SOM KAN KUNSTBØKER OG GRAFIKK

Vi er et av landets ledende forlag på bibliofilutgaver med grafiske arbeider og kunstbøker. Med over 15 års erfaring fra salg av grafikk til Bedriftskunstforeninger, vet vi hva de fleste ønsker seg.

De fleste norske samtidskunstnere er representert hos oss.

Ta kontakt med Elisabeth Godøy for en uforpliktende visning eller nærmere avtale. Stikk gjerne innom våre kontorer dersom du er i Oslo.

Labyrinth Press, Skovveien 2, 0257 Oslo

Tlf. 22 55 02 05 Fax 22 55 01 68

Nettgalleriet med god og personlig service

Prøv Gulden Kunstverk

Velkommen innom når du er på Østlandet!

Godt skiltet ved E134 mellom Drammen og Kongsberg.

Disse kunstnere må dere se på:

**Guy Krohg
Tor-Arne Moen
Ragnar Steensen
Nils Skare
Larry Welo
Morten Juvet
Tom Gundersen**

foruten et stort utvalg av en lang rekke andre som
Hans N. Dahl, Åke Berg, Jan Harr, Terje Grøstad,
Rolf Nerli, Dagfinn Bakke, Gro Fraas, Per Ung,
Elling Reitan, Lars Elling, Eva Langaas, Gabrielle
Kielland, Hilde Vemren, Arne Nøst osv.

Alt du trenger å vite kan du lese på
www.guldenkunstverk.no

www.nettgalleri.no

60 kjente kunstnere - 1000 bilder
oversiktlig og lett å bruke
meget god motivgjengivelse
bestill direkte fra din PC
full returrett en selvfølge

Guldenvn. 11, 3053 Steinberg - Tlf. 32 87 76 57
epost: info@guldenkunstverk.no

Gulden Kunstverk har siden 1985 markert seg som en aktiv og seriøs formidler av kvalitetskunst, med skiftende utstillinger og kommisjonssalg gjennom hele året. Grunderen Walter N. Welo mottok 16. oktober Nedre Eiker kommunes kulturpris for 2002.

galleriet

Pedersgt. 55 - 4013 Stavanger -
Tlf. 51 53 65 66.

Utenlandsk-kunst av bl.a. den internasjonalt
kjente COBRA-gruppen

*Åpningstider: Tirsdag og torsdag kl. 16.00–20.00.
Ring hvis ønske om avtale utenom åpningstider.*

Gunnar Tønnessen

GALLERI BRANDSTRUP

Vi har 30 års erfaring når det gjelder formidling av billedkunst på høyt nivå.

Vårt galleri samarbeider med det store flertall
av Norges mest markante samtidskunstnere.

Vi viser kunstnerens nyeste arbeider og setter vår ære i å
gi kunstforeningene den aller beste service og bistand.

Velkommen til visning og til våre utstillinger.

Solagt. 18 (ved lekeplassen på Madlaveien) Stavanger - tlf. 51 52 72 20 - fax 51 52 72 22
Daglig leder: Lise Flørli - tlf. priv. 51 52 85 54, mob. 900 75 028

Åpningstider i utstillingsperioden: onsdag og fredag 12–16, torsdag 12–19, søndag 12–17

Ellers etter avtale.

RAMMERIET

Nedre Standgate 21 . 4005 Stavanger

Forsøk oss!

Åpningstider:

Mandag–fredag 09.00–16.00
Torsdag 09.00–18.00
Lørdag 10.00–13.00

Ellers etter avtale på tlf. 51 52 22 23
eller priv. Ove, tlf. 51 53 11 12.

Godt utvalg i kunstbøker

Radering av Per Ung

GALLERI Amare

**Prestegårdsparken
v/Rogaland Teater**

- Separatutstillinger
- Kollektivutstillinger

*Formidling av kunst direkte fra over
200 kunstnere.*

Galleriets faste åpningstider:

lørdager kl. 11.00–15.00
søndager kl. 13.00–17.00
torsdager kl. 13.00–20.00
andre dager kl. 13.00–18.00

Mandag stengt.

Reduserte åpningstider mai–august.

Innehaver: **Carl Helge Hana**

Besøk utenom åpningstider avtales.

Tlf. 51 53 00 22, priv. 51 56 03 76,

mob. 906 85 575, fax 51 56 15 75

Postadresse: Valmueveien 12,

4022 Stavanger

*Velkommen til å se vårt magasin av bilder.
Her finner du arbeider av de fleste lokale kunstnere.
Bestill gjerne tid til visning utenom åpningstiden.*

*Kreativ kvalitetsinnramming.
Vi har et av distriktets ledende rammeverksted.
Medlem av rammebransjeforbundet i Norge og
flere mesterbrev i innramming*

GALLERI G

Gaute Rostrup

Fagkunnskap
gir trygghet

Onsdag kveld «din dag» utenom åpningstid.

Tlf. 51 66 13 75 - Storgt. 44–46, Sandnes

Nå også i kjøpesenteret Vågen 33

Se også vårt nye galleri i Stavanger

Kirkegt. 29 - 4007 Stavanger. Tlf. 51 89 48 18

